

ਨਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਸ ਅੰਤਰ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(4) ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਕਾਰਨ ਹਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਫਾਈਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦੇ ਗੁਣ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ।

(5) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਵੀ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਹਿਸਾਰ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਖੁਦ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰੇ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਹਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਤਾਇਨਾਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਮ ਐਲ ਸਿੰਘਲ ਜੇ

ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇੱਕ ਭਾਰਦਵਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, —ਜਵਾਬਦਾਤਾ

CM ਨੰਬਰ 5660— 1999 ਦਾ CII

ਇਹ ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਹੈ

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1908 -ਐਸ. 24 ਅਤੇ 151—ਲਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ

ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਅਕਤੀ — ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਾਰ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਝੁਕ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਆਧਾਰ ਹੈ — ਹਾਂ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ—ਨਿਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਅਜਿਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਹਨ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਲੱਗਦਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ,

ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਕਿਨਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਿਖੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਮਲ ਸ਼ਰਮਾ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਬਾਠ ਦੇ ਨਾਲ ਵਕੀਲ ਜੇ.ਐਸ.ਚੌਧਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਲ.ਸਿੰਘੀ, ਜੇ.

(1) ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਲੀਅਨ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਹਸਪਤਾਲ ਟਰੱਸਟ, ਜੌਲੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਡੇਹਰਾ ਦੂਨ () ਨਾਮਕ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। UP) "ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ।

(2) ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਮਰਿੰਦਰ ਭਾਰਦਵਾਜ- ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਇਗੀ ਸੀਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਕਤ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਕੋਰਸ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 11,49,500 ਰੁਪਏ ਉਸ ਨੇ ਕਾਲਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਦੱਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਮਰਿੰਦਰ ਭਾਰਦਵਾਜ 20 ਦਸੰਬਰ, 1997 ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਾਪਸ ਪਰਤਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਐਮਬੀਬੀਐਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਮਾਪਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮੋਟੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ 3 ਜਨਵਰੀ, 1998 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ। ਉਹ ਜਨਵਰੀ, 1998 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਪਰਤਿਆ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਥਿਤ ਰੈਗਿੰਗ ਕਾਰਨ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਨੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ। 31,49,500 ਰੁਪਏ ਸਮੇਤ 11,49,500 ਫੀਸ ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਰੁ. 20 ਲੱਖ ਦਾ ਹਰਜਾਨਾ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਸ (ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ) ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 5 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਮਰਿੰਦਰ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੂੰ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਉਸ (ਨਿਖਿਲ) ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਗਿੰਗ ਕਾਰਨ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪਈ ਸੀ। ਸ਼ਰਮਾ) ਅਤੇ ਵੈਭਵ ਗੁਪਤਾ ਨਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ। ਵੈਭਵ ਗੁਪਤਾ ਨੂੰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 6 ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਮਰਿੰਦਰ ਭਾਰਦਵਾਜ 'ਤੇ ਝੂਠੇ, ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਦੋਸ਼ ਲਗਾ ਕੇ ਕਥਿਤ ਰੈਗਿੰਗ 'ਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਮਰਿੰਦਰ ਭਾਰਦਵਾਜ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਤੋਂ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਨਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝ ਸਕੇ ਕਿ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਵਿੱਚ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ

ਵਿਖੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ-ਜਵਾਬਕਾਰ ਨੰਬਰ 1 ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਿਆ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਾਲ ਬੁਣਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਰਸਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੰਮਨ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਵਕੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਆਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ-ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ, ਉਹ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਲੁਧਿਆਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਕੀਲ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਖਿਪ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਨੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 16 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ (ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ) ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ / ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਭੇਜੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਹ ਸ਼ੰਕਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼. ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ, ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਝੁਕੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਖਦਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁੱਡ-ਬਾਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 1 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ, ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹਾਦਸੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਵਿਚ ਫਰੈਕਚਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ 'ਤੇ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਸਿਰ 'ਤੇ ਵੀ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ., ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 3/4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਪੂਰਨ ਆਰਾਮ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 16 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੂਨੀਅਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਰਚ, 1999 ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕੰਮ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਵਿਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਯਾਤਰਾ ਇਸ ਮੁਲਤਵੀ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਏਐਨ ਭਾਰਦਵਾਜ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਮਾਰਚ/ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 9 ਜਨਵਰੀ, 1999 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 9 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਸ਼.

1999 ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 200 ਖਰਚੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ 6 ਫਰਵਰੀ 1999 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚੇ ਦੇ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਲੱਤ ਟੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਬਿਸਤਰੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ

ਬਿਆਨ ਦਾ ਖਰਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਸਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 6 ਫਰਵਰੀ, 1999 ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਉਹੀ ਬੇਨਤੀ ਦੁਹਰਾਈ। ਅਦਾਲਤ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੀਡਰ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 5 ਮਾਰਚ, 1999 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਲਰਕ ਰਾਹੀਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਜੇ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। 27 ਮਾਰਚ, 1999 ਨੂੰ ਵਕੀਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 10.45 ਵਜੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ। ਕਾਰਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੀ ਅਤੇ ਦੁਪਹਿਰ 1.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਬੁਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਕੇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ 10.30 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ 3 ਮਈ, 1999 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਵਕੀਲ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਏਐਨ ਭਾਰਦਵਾਜ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਕਿਉਂਕਿ ਵਕੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਉਲਟਾ ਵਕੀਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। 27 ਮਾਰਚ 1999 ਨੂੰ ਹੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਕੀਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਨਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸਿੰਗ ਵਕੀਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

(3) ਇਸ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾ 2 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੱਸ ਦੇਈਏ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਅਜਿਹੇ ਕਈ ਕੇਸ ਪੈਡਿੰਗ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਹਿੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲ ਸਕੇ ਕਿ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨਿਆਂ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਮਰਿੰਦਰ ਭਾਰਦਵਾਜ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਕਾਦਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਟਰਲ ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਸੈਕੰਡਰੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ (ਅਨੈਕਸਰਸ R1 ਅਤੇ R-2) ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਸੈਕਰਡ ਹਾਰਟ ਕਾਨਵੈਂਟ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ 10 ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ 10 ਵੀਂ ਜਮਾਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਸੀ।

81.5% ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐੱਮ.ਬੀ.ਬੀ.ਐੱਸ. ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਮਾਪਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਡਾਕਟਰੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਲਬੁਤੇ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਵਿਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ। ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਵੈਭਵ ਗੁਪਤਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰੈਗਿੰਗ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਮੈਡੀਕਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪਈ। ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਵੈਭਵ ਗੁਪਤਾ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਬਦਸਲੂਕੀ, ਤਸੱਦਦ ਅਤੇ ਕੁੱਟਮਾਰ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਡੇਹਰਾਦੂਨ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਛੱਡਣੀ ਪਈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ (ਏ. ਐੱਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ

ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਹੱਥੋਪਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ ਸਨ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਹਾਮੀ ਭਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਭੁਗਤਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1200 ਦੇ ਕਰੀਬ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ। ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕੀਲ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੰਗਣੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇ।

(4) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦਾਇਕ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੁਦਈ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਤੋਂ 31,49,500 ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ। ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੌਦੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਥੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਜਨਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਏਐਨ ਭਾਰਦਵਾਜ ਬਾਰ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦਾ ਵਕੀਲ ਹੈ। ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗਾ। ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨਸਾਫ਼ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਜਾਂ ਹਰਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਯੋਗਿੰਦਰ ਸਰੀਨ ਬਨਾਮ ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਰੀਨ (1) ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਕੇਸ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 25 ਸਾਲ। ਨਿਆਂ ਸਿਰਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਗੋਂ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਵਧੀਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਵਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸਰੀਨ ਬਨਾਮ ਯੋਗਿੰਦਰ ਸਰੀਨ ਦਾ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਲੰਧਰ ਵਿਖੇ ਹੈ।

(1) 1993 (1) ਆਰ.ਆਰ.ਆਰ 491

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 'ਤੇ ਪਛਾੜ ਦੇਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਨਿਰਵਿਘਨ ਯਾਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੂਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। **ਅਰਵੀ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਤਨ ਲਾਈ ਸ਼ਰਮਾ (2)** 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਗਲਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲਈ **ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ, ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।**

(7) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਲੁਧਿਆਣਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਐਨ. ਭਾਰਦਵਾਜ-ਮੁਦਈ ਵਕੀਲ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਬਿਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਸੁਣ ਦੇ. ਇਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(8) **ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਨਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਜੈਨ (3)** ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(9) ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। **ਜੋਤਸਨਾ ਰਾਜੇ ਬਨਾਮ ਜਗਪਾਲ ਸਿੰਘ (4)** ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ:

"ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ।

ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਜੱਜ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ

- (2) ਏਆਈਆਰ 1977 ਐਸਸੀ 2429
- (3) 1989 (2) CLJ (C. Cr. & Rev) 191
- (4) ਏਆਈਆਰ 1961 ਪੰਜਾਬ 560

ਕੇਸ, ਅਸਲ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਖਦਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਵਹਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।"

(10) **ਰਾਏਜੋਤ ਕੈਂਸਰ ਸੋਸਾਇਟੀ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ-ਜਵਾਬਦਾਰ (5)**

ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, "ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਰੋਮ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਮਾਨਦਾਰੀ 'ਤੇ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੱਜ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮਾਮਲਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਹੀ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਖਦਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਾਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਚਿਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਕੇਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਬੇਲੋੜਾ, ਗਲਤ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਕਲੰਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਸ਼. ਏਐਨ ਭਾਰਦਵਾਜ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰੋਕਟਿਸ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹਨ। ਉਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਹਨ। 31,49,500 ਨਿਖਿਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨਸਾਫ਼ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਲੱਗਦਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦਾ ਕੋਈ ਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ. ਲੁਧਿਆਣੇ ਵਿਖੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਕੇਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਨਿਰਵਿਘਨ, ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਇਹ ਕੇਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਕੇਸ ਲੁਧਿਆਣਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ,

(5) 1987 ਪੀ.ਏ.ਪੀ. 481 ਗੁਜਰਾਤ 481

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇਗੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਫਾਈਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗੀ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੋਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਸ ਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਬ ਐਸ ਗਿੱਲ ਜੇ.ਜੇ

ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ / ਕਰਮਚਾਰੀ

ਬਨਾਮ

ਪੋਲਸੀ ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ

2000 ਦਾ CWP ਨੰ. 13278

18 ਅਕਤੂਬਰ, 2000

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 220—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ, 1908 — ਐੱਸ. 11—ਚੋਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ—ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ—ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ— ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਉਪਾਅ ਚੁਣਨਾ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੱਕ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ— ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਮਚਾਰੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਮੁੜ ਸਕਦਾ। ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ - ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੁੜ ਨਿਰਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਝਗੜਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਚੁਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪਾਅ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, *ਰੀ-ਜੁਡੀਕੇਟਾ* ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(ਪਾਰਾ 6, 7 ਅਤੇ 8)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਸੁਮੀਤ ਮਲਹੋਤਰਾ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸਐਸ ਸੁਧਾਲਕਰ, ਜੇ.

(1) ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਉਪਾਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਕੋਰਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੰਡਕਟਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ